

طنین «آزادی برای ایران» در پاریس

تظاهرات چندهزار نفره ی ایرانیان

شهر پاریس روز یکشنبه هفت تیر، شاهد بزرگترین تظاهرات و تجمع بی سابقه ایرانیان بود. پلیس این تظاهرات را ۴۰۰۰ نفر و تظاهر کنندگان بین ۵۰۰۰ تا ۷۰۰۰ نفر اعلام کردند.

چند هزار ایرانی از میدان تاریخی باستیل به سوی میدان ناسیون در حمایت از جنبش اجتماعی مردم ایران راهپیمایی کرده و خود را بخشی از آن جنبش دانستند.

در میدان باستیل پیش از راهپیمایی، آقایان عبدالکریم لاهیجی و رضا دقتی، برخی از شخصیت های سیاسی فرانسوی و هنرمندان فرانسوی در حمایت از مبارزات مردم ایران پشت میکروفن رفتند و یاد شهدای اخیر و بویژه ندا آقا سلطان را گرامی داشتند. ایرانیان با شعار ندا ندای آزادی به زبان فارسی و همبستگی انترناسیونال به زبان فرانسوی از آنها استقبال کردند.

شعارهای تظاهر کنندگان ایرانی به دو زبان ایرانی و فرانسوی از این قرار بود :

نترسیم نترسیم ما همه با هم هستیم

آزادی آزادی آزادی

آزادی برای ایران

بس کنید بس کنید، کشتار در ایران را بس کنید

آزادی زندانی سیاسی

مرگ بر دیکتاتور

رأی من کو رأی من کو

دولت کودتا نمی خواهیم نمی خواهیم

دولت جنایات می کند رهبر حمایت می کند

در میدان ناسیون تظاهر کنندگان سرود ای ایران و یار دبستانی را

دسته جمعی خواندند

در نهایت به احترام شهدای والامقام روزهای اخیر در ایران و بویژه ندا ۲ دقیقه سکوت همه میدان ناسیون پاریس را فرا گرفت.

فرانسویان در طول مسیر و همه چنین در میدان های باستیل و ناسیون با تکان دادن دستان خود با علامت پیروزی از ایرانیان حمایت می

کردند.

منبع: اخبار روز، دوشنبه ۸ تیر ۱۳۸۸ - ۲۹ ژوئن ۲۰۰۹

دام وزارت اطلاعات

طبق آخرین اخبار رسیده و به تایید خانم زهرا رهنورد همسر آقای موسوی سایت قلم توسط وزارت اطلاعات حک شده است و بیانیه آخر مهندس موسوی حذف و خبر زیر در آن گنجانده شده است! کل این خبر دام وزارت اطلاعات است:

< «آسیب دیدگان وقایع اخیر، شماره و مستندات خود را برای پیگیری حقوقی به دفتر موسوی ارائه دهند. دفتر مهندس میرحسین موسوی از تمامی آسیب دیدگان وقایع اخیر، بازداشت شدگان و خانواده های شهدای حوادث درخواست کرد که برای پیگیری حقوقی، مستندات خود را به این دفتر ارائه دهند. به گزارش قلم نیوز، در پی برخوردهای خوشنیت آمیز و ورود خسارت و آسیب و صدمه به مردم، دفتر مهندس موسوی از همه افرادی که در این حوادث مورد آسیب قرار گرفته اند، برای معاضدت حقوقی و پیگیری حقوقی این موارد درخواست کرد که با ذکر مستندات شماره تماس خود را در اختیار این دفتر قرار دهند... درخواست میشود آسیب دیدگان وقایع اخیر از طریق شماره فکس 02188926773، شماره تلفن یا مستندات خود را در اختیار دفتر قرار دهند.

لطفا این نقشه شوم را با اطلاع رسانی گسترده و هرچه سریعتر خود ناکام کنید.

طرح پیشنهادی "ایجاد نهادی فرامحلی در همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران"

کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران- هانوفر(*) : نه به جمهوری اسلامی ۲۶ یونی ۲۰۰۹

علیه موج سرکوب توسط رژیم جمهوری اسلامی، در پشتیبانی از مبارزات مردم، آزادی دستگیر شدگان در حرکت های اعتراضی روز های گذشته، آزادی زندانیان سیاسی، آزادی تشکلات و اجتماعات، برای برگزاری انتخابات آزاد صفوف خود را متشکل تر سازیم!

طرح پیشنهادی

"ایجاد نهادی فرامحلی در همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران"

تقلب های گسترده در انتخابات کنترل شده و ضد دموکراتیک ریاست جمهوری در تاریخ ۱۲ یونی انزجار و اعتراض میلیون ها رای دهنده را سبب شد. مردم به عیان تجربه کردند که رژیم حتی در یک بازی انتخاباتی که چهره های مورد اعتماد اش در آن شرکت دارند، قوعد بازی را رعایت نمی کند. بار دیگر به اراده این مردم توهین شد و برای آنان پیشیزی ارزش قائل نشدند.

توده های مردم در روزهای گذشته خود را مجبور دیدند که با وثیقه گذاشتن امنیت، آسایش و جانشان، با حضور گسترده میلیونی در بسیاری از شهر های ایران نشان دهند که در برابر این بی حرمتی و به بازی گرفتن شان سکوت نخواهند کرد. شعار " مرگ بر دیکتاتور"، "دولت کودتاچی، استعفا، استعفا" اراده و دیدگاه مردمی است که دریافته اند، می توانند با حضورشان در اماکن عمومی و خیابان ها، رژیم را به عقب بنشانند. سرکوب اعتراضات گسترده و مسالمت آمیز مردم، اذیت و آزار، مجروح کردن و دستگیری صدها نفر، کشته شدن تعداد زیادی از جوانان و دانشجویان واکنشی بود که رژیم نسبت به مردم از خود نشان داد و هر روزه می دهد. اما نیروهای امنیتی و لباس شخصی ها نه تنها هنوز نتوانسته اند اراده این مردم را در هم بشکنند، بلکه در برابر آن نیز به برخی عقب نشینی ها مجبور شده اند.

در روزهای گذشته اکسیون های اعتراضی در سطح بسیار گسترده در

بسیاری از شهرها در اروپا، امریکا، کشورهای اسکاندیناوی و دیگر نقاط جهان انجام گرفت. در میان برگزارکننده گان این اکسیون ها نقاط مشترک زیادی وجود دارد که می توان بر حول آن، فعالیت های مشترکی را در دفاع از مبارزات روزمره مردم برعلیه رژیم جمهوری اسلامی و انعکاس آن در سطح افکار عمومی در خارج از ایران سازماندهی کرد.

برای پشتیبانی از اعتراضات مردم و گسترش مبارزه در برابر رژیم جمهوری اسلامی و گذار از آن باید ارتباط خود را از سطح محلی به فرامحلی، کشوری و قاره ای ارتقا داد. در شکل گیری این ارتباطات کلیه نیروها، مجامع و یا گروه های فرهنگی، سیاسی- اجتماعی و به ویژه مجامع گسترده زنان و کانون های دفاع از زندانیان سیاسی، احزاب و گروه های سیاسی جمهوری خواه، دمکرات و چپ که در بطن این حرکت اعتراضی در خارج از ایران قرار دارند و در کشورهای مختلف فعالند، می توانند به طور نمونه در کنار سازماندهی حرکت های اعتراضی در شهر ها، ارتباط برای سازماندهی اعتراضات منطقه ای و در کنار آن کشوری، با ایجاد شوراهای هماهنگی، فعال، قابل کنترل برای حرکتی سازمان یافته، جنبشی افقی در سطح گسترده تر به پردازند.

اگر امروز نتوانیم در این مقطع حساس زمانی قدم به قدم در کنار حرکت های کوچک محلی مان، ارتباطات خود را گسترش دهیم، فردا دیر است، چرا که حرکت ما بدون دخالت گری گسترده و مشترک آحاد اپوزیسیون دمکرات و مترقی در امر این مبارزه، از موفقیت چندان بر خوردار نخواهد بود و سکوی پرشی خواهد شد برای دیگران.

تجربه ما و فعالیت های مشترک مان در شهر ها نوفر چه در گذشته و به ویژه در شرایط اخیر دال بر آن است که نه تنها می توان با نشان دادن روحیه حسن تفاهم، با حرکت از مشترکات وجوه اشتراک را گسترش داد و حول نکات مورد اختلاف نظر به گفت و گو نشست، بلکه از این طریق می توان به شکل گیری جو زنده ی سیاسی و تحرک مبارزاتی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی و تفکر بازمانده از استبداد سلطنتی و همچنین ساختار فرد محوری و ولایت مداری سازمان مجاهدین که در پی سوء استفاده از این حرکت های گسترده اعتراضی در خارج از کشورند، مبارزه کرد.

تجربه ما در ها نوفر تجربه ای است که می تواند به عنوان یک تجربه عملی و محکی آزمایش شده، به عنوان یک پل ارتباطی در اختیار کلیه نیرو های نزدیک به ما که قصدشان، پشتیبانی از مبارزات مردم،

ارتقا و گسترش آن است، قرار گیرد.

ما امضا کنندگان این طرح پیشنهادی از کلیه افراد، مجامع فرهنگی-سیاسی، کانون های دفاع از زندانیان سیاسی، تشکل های مستقل زنان، گروه های فکری، سازمان های سیاسی و دمکرات که به حداقل های زیر باورمندند و در فعالیت های محلی شرکت دارند، می خواهیم که در این راه در کنار هم، به شکل گیری و سازمان دهی محملی مبارزاتی که در خور و شایسته برای ایجاد جامعه ی دمکراتیک، پویا و عدالت خواهانه است، نه تنها در سطح شهر ها که فرامنطقه ای کمک کرده و در این رابطه به رایزنی بنشینیم، شاید از این راه بتوانیم مشترکا آینده نوئی را برای خود و ایران فراهم سازیم و یا در بوجود آمدنش دخالت گر باشیم.

خواسته های پیشنهادی ما برای همکاری:

- لغو مجازات حکم اعدام، از بین رفتن، شکنجه و کلیه مجازات های غیر انسانی اعم از اسلامی و غیر اسلامی
- دفاع بی قید و شرط از مبارزات مردم در رسیدن به آزادی و دمکراسی
- ابطال نتایج انتخابات کنونی و برگزاری انتخابات آزاد زیر نظر مراجع بین المللی.
- آزادی بدون قید و شرط همه ی دستگیر شدگان
- آزادی زندانیان سیاسی
- آزادی اجتماعات و تظاهرات
- آزادی تشکل، تجمع، احزاب و مطبوعات
- جدائی دین از دولت
- برابری حقوق سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی برای زنان با مردان
- رعایت و احترام به اصل برابری حقوقی جنسیتی، ملی، عقیدتی، فرهنگی و شهروندی
- پشتیبانی و دفاع از مبارزات روزمره کارگران، زنان، دانشجویان و دیگر اقشار اجتماعی
- نه به سیاست اتمی در ایران و منطقه و خلع سلاح اتمی بین المللی

بدیهی است که رسیدن به خواسته های فوق از طریق عبور از رژیم ارتجاعی و قرون وسطائی جمهوری اسلامی میسر است. تحقق این امر در گرو هم دلی، هم کاری و هم آهنگی همه نیروهای دمکرات و ترقی خواه

ایرانی در سراسر جهان است.

پیشنهاد ما برای یک نشست مشترک دو روزه در هانوفر:

شنبه ۴ یولی - از ساعت ۱۴ تا ۱۹

(ما شنبه ها از ساعت ۲۰ تا ۲۲ اکسیون اعتراضی در مرکز شهر داریم)

یک شنبه ۵ یولی - از ساعت ۱۰ تا ۱۶

دوستان، گروه ها، مجامع فعال شهری که مایلند در این نشست شرکت کنند می توانند حد اکثر تا آواخر شب روز پنج شنبه ۲ یولی از طریق تلفن های زیر با ما ارتباط برقرار نمایند تا ما بتوانیم حد اقل سازماندهی لازم را انجام دهیم.

تلفن ها: حسین نقی پور: ۰۱۷۶۸۱۷۰۴۴۳، عباس عاقلی زاده: ۷۰۴۲۹۷ (۰۵۱۱)، سعید ارمان ۰۱۵۷۷۶۴۳۸۴۱۹

ابراهیم رحمانی: ۰۱۶۳۳۸۱۱۸۸۵، کتابخانه ایرانیان: ۷۱۴۵۴۴ (۰۵۱۱)، اصغر اسلامی: ۰۱۷۶۲۲۰۸۴۷۳۲

و یا شماره تلفن کارگاه ایرانیان: ۱۲۶۰۷۸۲۰ (۰۵۱۱)

موضوع:

- بحث در مورد طرح پیشنهادی و تکمیل آن

- تشکیل شورای هماهنگی موقت برای دو ماه. در کنار آن بحث در مورد زمینه و چگونگی گسترش ارتباطات، پیوستن رابطین محلی به شورای هماهنگی و سازمان دهی حرکت های اعتراضی مشترک فرامحلی. به طور مثال برگزاری یک تظاهرات مرکزی در برلین در تاریخ ۱۸ یولی، تظاهرات مرکزی همزمان در شهرهای بروکسل، پاریس، لندن و استکهلم در تاریخ ۲۵ یولی (اگر امکان ارتباطی داشته باشیم همزمان در نیویورک و واشنگتن هم اکسیونی در این تاریخ برگزار شود)

- تدارک نشست گسترده سراسری در دو ماه آینده

- نحوه ارتباطات با دیگران

- خودیاری و دیگران یاری

- تعیین راه بردها

کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران - هانوفر
متشکل از:

تبجا - جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران - هانوفر، سازمان کارگران انقلابی ایران - راه کارگر - هانوفر، شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران - هانوفر، کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر، بخشی از فعالین سیاسی شهر، بخشی از تشکل مستقل و دموکراتیک زنان، مرکز سیاسی فرهنگی ایرانیان شهر هانوفر، همایش زنان ایرانی، روند سوسیالیستی کومه له (فراکسیون) - هانوفر،

* فعالین، مجامع سیاسی - فرهنگی و اجتماعی در شهر هانوفر مشترکا در تاریخ ۱۵ سپتامبر ۲۰۰۷ به این جمع بندی رسیدند که در مبارزه بر علیه جمهوری اسلامی و حرکت در جهت سرنگونی آن نقاط مشترک زیادی وجود دارد که می توان بر حول آن فعالیت های مشترکی را در دفاع از مبارزات روزمره مردم بر علیه این رژیم و انعکاس آن در سطح افکار عمومی در خارج از ایران سازماندهی کرد. از این راه نه تنها روحیه تفاهم وجوه مشترکات در میان ما گسترش پیدا کرد، بلکه توانستیم حول نکات مورد اختلاف نظر به گفت و گو بنشینیم و به شکل گیری یک جو زنده سیاسی و پر تحرک مبارزاتی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی و بقایای رژیم منحوس سلطنتی نیز دامن بزنیم.

اکسیون های مشترکی در این فاصله به مناسبت بزرگداشت و یادمان زندانیان سیاسی و قربانیان جنایات جمهوری اسلامی ایران، مبارزه برای ممنوعیت اعدام، شکنجه، ترور و خفقان سیاسی، دفاع از مبارزات مردم، زنان، دانش جویان، کارگران، اقلیت های فرهنگی، مذهبی با کیفیت خوب انجام گرفته اند.

درتحریم انتخابات توانستیم به برگزاری اکسیونی در روز انتخابات در برابر لانه جاسوسی رژیم با فعالین سیاسی در برلین اقدام نمائیم. در ده روز گذشته موفق شدیم با حسن نیت و روحیه تفاهم با شعار ها و خواسته های فوق از طرفی به سازمان دهی اکسیون های گسترده اعتراضی علیه رژیم جمهوری اسلامی در هانوفر اقدام نمائیم (جمعه و شنبه ۱۹ و ۲۰ یونی و روز یکشنبه ۲۱ یونی با شرکت کنندگان در بیستمین کنفرانس بنیاد پژوهش زنان ایرانی در هانوفر. در هفته گذشته روزهای شنبه، سه شنبه، پنجشنبه. این اکسیون در هفته آینده نیز روزهای سه شنبه، پنجشنبه و شنبه برگزار می شود)، از طرف دیگر کوشش کردیم با جوانان دانشجو و معترض به تقلب در انتخابات نیز ارتباط برقرار کنیم، بدون آن که مجبور شویم از خواسته های خود در برابر تمامیت رژیم عقب نشینی کنیم و یا این جوانان را مجبور کنیم که حرف های ما را بزنند. ما توانسته ایم در این شهر فضای بسیار مناسبی فراهم کنیم که در آن نیروهای ارتجاعی رنگارنگ نتوانند سوء استفاده کنند.

در این چرخش تاریخی، تناقض میان جمهوریت و اسلامیت نظام است که دو باره سرباز کرده است

به نظر چنین می رسد که کشور ما در آستانه چرخش تاریخی مهم دیگری قرار گرفته است. اگر چه این چرخش با اعتراض به تقلب گسترده در انتخابات 22 خرداد بود که آغاز گشت ولی دلایل بروز این جنبش عظیم اعتراضی را باید در گذشته، در تناقضات انباشته شده طی سی سال حیات حکومت دینی و نقض خشن ابتدائی ترین حقوق مردم در این سه دهه جستجو کرد.

چرخش های تاریخی در تاریخ هر کشور بیشمار پیش نمی آیند. سرنوشت آنها نیز از پیش تعیین شده نمی باشد. رویداد ها و سرنوشت تحولات هم بر پایه فورمول های از پیش تهیه شده و صرفاً متناسب با میل این و آن رقم نمی خورند.

چرخشی که هم اینک در جامعه ایران در جریان است از بسا لحاظ، بخصوص از نظر حضور حماسی و میلیونی مردم، لرزه انداختن بر ارکان نظام، ترس مسئولان نظام و دامنه سرکوب، طنین بین المللی جنبش و جلب حمایت افکار بین المللی از آن، استثنائی است. این چرخش از برخی لحاظ با سه چرخش مهم تاریخی دیگر در تاریخ معاصر ایران، یعنی انقلاب مشروطیت، نهضت ملی سالهای 30 و انقلاب بهمن ماه 57 قابل مقایسه است.

در این چرخش نیز خشم فروخته مردم، در اعتراض به وضع موجود، با وجود سرکوب، در ابعادی استثنائی و میلیونی امکان بروز پیدا کرده است؛ شکاف در هیئت حاکمه و جنگ قدرت میان جناح های اصلی آن با شدت عمل می کند؛ بخشی از هیئت حاکمه به خشن ترین شکل ممکن راه سرکوب و قلع و قمع جنبش اعتراضی مردم را اختیار کرده، وهم زمان در صدد تصفیه جناح مخالف خود در حکومت بر آمده است؛ از سوی دیگر با وجود همه محدودیت ها، طنین فریاد عادلانه و مظلومانه مردم بسرعت ابعاد بین المللی پیدا کرده و حمایت وسیع افکار بین المللی و نهاد های معتبر جهانی را بخود جلب کرده است. مشروعیت رژیم در داخل و خارج بشدت و بمراتب بیش از گذشته زیر سؤال رفته و عرصه بر ادامه حیات آن به طریق سابق، هر دم تنگ تر می شود. دیگر نه مردم تاب این همه ظلم و سرکوب و بی عدالتی، و حکومت شدن به شیوه گذشته را دارند و نه حکومتگران قادر به حکومت بشیوه گذشته هستند.

چرا چنین شد؟ کدام تناقض از مجموعه تناقضات موجود است که بیکباره، با گره خوردن با فریاد آزادی خواهانه و عدالت طلبانه میلیون ها مردم خسته و بتنگ آمده از وضع موجود، سرباز کرده است؟ بگمان من، برای پاسخ بدین سؤال، باید قدری به عقب برگشت و واقعیت انقلاب بهمن ماه و سیر بعدی آنرا تا مرحله استقرار رژیم جمهوری اسلامی، مورد واریسی قرارداد.

در رابطه با انقلاب بهمن ماه بطور خلاصه باید یاد آور شد که این انقلاب، در سیر خود و پس از کشاکش ها و رقابت هایی حاد و گاه خونین میان نیرو های مختلف در گیر در آن، با رهبری روحانیت شیعه به رهبری آقای خمینی رقم خورد و به این ترتیب مهر و نشان اسلامی پیدا کرد. این انقلاب، اگر بخواهیم فارغ از تمایلات خود و فارغ از فورمول بندی های کلاسیک، و بگونه ای اثباتی سخن بگوئیم، انقلابی بود اسلامی. انقلابی که در پی براندازی دیکتاتوری سلطنتی خاندان پهلوی، در روندی که گاه با تصفیه های درونی هم توأم بود، دیکتاتوری جدید دیگری را زیر بیرق دین و شریعت مستقر ساخت.

رژیم جمهوری اسلامی، این محصول کج و کوله انقلاب اسلامی، همچنان که از نامش هم پیداست، از بدو تاسیس جلوه گاه پدیده های نا بهنگام، متناقض و متضاد بوده است؛ سنت و مدرنیته، عرف و شریعت، دموکراسی و سرکوب، جمهوری و استبداد، زمینی بودن یا الهی بودن قدرت سیاسی و...، از همان آغاز و بطور همزمان در چهره رژیم و در قانون اساسی آن، به صور گوناگون خود را نشان داده اند؛ تناقض میان جمهوریت و اسلامیت نظام مستقر، جلوه بارز تناقضات پیشگفته است. اگر چه این تناقض طی سی سال که از عمر رژیم می گذرد، با گره خوردن به منافع باند ها و جناح های مختلف مافیای قدرت، بغرنجی ها و پیچیده گی های خاصی پیدا کرده است.

آنچه که در ایران امروز، حد اقل در حال حاضر مشاهده می شود، بروز دوباره این تناقض در فرایند برگزاری دهمین دور انتخابات ریاست جمهوری نظام اسلامی در شرایطی خاص است. بخش های وسیعی از مردم به تنگ آمده از سی سال حکومت ملا ها و بویژه چهار سال اخیر آن، با توجه بشکافی که در حاکمیت پیش آمده بود، با شرکت در این انتخابات در واقع به مصاف با جناح غالب رژیم و کاندیدای آن در این انتخابات یعنی احمدی نژاد رفتند. همزمان، بخشی از هیئت حاکمه که خود را در معرض تصفیه و حذف شدن از قدرت می دید در ائتلاف با طیف وسیعی از اصلاح طلبان درون و بیرون از حاکمیت، که شیرازه امور نظام را در نتیجه سیاست ها و روش های اداره جامعه در مسیر گسست و از هم پاشیدگی می دیدند، از سر دفاع از نظام و وجه جمهوریت آن، به کارزار انتخاباتی وارد شدند. تلاقی این دو، یعنی جنبش مردم و

شکاف قدرت در بالا به هم، که می رفت احمدی نژاد و حامیانش را با فاصله ای زیاد به عقب رانده و با پیروزی موسوی گشایشی هر چند جزئی در وضعیت سیاسی جامعه و اقشار مختلف مردم را باعث شود، با ثقل گسترده ای که به مدیریت ولی فقیه و شورای نگهبان و وزارت کشور دولت احمدی نژاد انجام گرفت، بطور موقت سد گردید و... خلاصه کلام اینکه بحران کنونی به نوعی حاصل سرباز کردن تناقض میان دو وجه جمهوریت و اسلامیت نظام است که با فوران خشم میلیون ها مردم بحق ناراضی از یکسو و شکاف در رأس هرم حکومتی از سوی دیگر گره خورده است.

ضعف های مهم این جنبش، و بیش از همه ضعف رهبری و ضعف در زمینه کشیده نشدن آن از کوچه و خیابان و دانشگاه به سطح کارخانه ها و ادارات و...، حد اقل تا حال حاضر، ذره ای از اهمیت آن نمی کاهد. شعار ابطال انتخابات که میلیون ها مردم در خیابان ها و زیر سرکوبگری های جیره خواران ولی فقیه و همپالکی هایش فریاد می کنند شعار نیست درست، در مقابله با تلاش ارتجاعی ترین محافل حکومتی برای حذف تام و تمام وجه جمهوریت از نظام دینی حاکم و بدین ترتیب کنار گذاشتن همین انتخابات نیم بند غیر آزاد و غیر دموکراتیک هر از چند گاهی. این شعار شعار نیست درست، متناسب با سطح و امکانات جنبش برای باز پس گرفتن رأی مردم، در احترام به حق مردم برای تعیین سر نوشت خویش، برای به عقب راندن ولی فقیه و دستگاه قهر و سرکوب او، و بالاخره تقویت فرهنگ جمهوری خواهی در میان مردم، در سطحی بسیار وسیع و گسترده. شعار ابطال انتخابات شعار نیست که در عین حال با شعار برگزاری انتخاباتی آزاد و دموکراتیک که باید راه را بر سرقت تا کنونی رأی مردم از سوی دست اندر کاران و مقامات حکومتی ببندد، گره خورده است. این جاست که شرایط برگزاری چنین انتخاباتی، یعنی آزاد و دموکراتیک، منطبق با موازین شناخته شده بین المللی و تحت نظارت نهاد های معتبر بین المللی مطرح می گردد و... این همه در شرایط مشخص جامعه ما، یعنی گامی بسیار بلند بجلو، در زمینه دستیابی به دموکراسی، دستیا بی به فرهنگ و منشی دموکراتیک، آن هم در ابعاد میلیونی.

اینکه تناقض دیرینه موجود میان دو وجه جمهوریت و اسلامیت رژیم به چه ترتیبی حل شود یا در جهت تقویت کدام وجه سیر کند؛ اینکه جنبش حماسی مردم ما چگونه پیشرفت کند و تا چه حد بتواند ارتجاع حاکم را از تعرض بازداشته و آنرا به عقب براند، مسائلی هستند بسیار مهم و سرنوشت ساز. اهمیت این مسائل بخصوص برای جنبشی که استقرار آزادی و دموکراسی و رعایت حقوق بشر در ایران را در سر لوحه اهدافش قرار داده است، دوچندان است. در این زمینه دو نکته حائز

توجه می باشند:

اول اینکه راه اسقرار دموکراسی در ایران، مثل هر کشور دیگر، راهیست ناهموار و خود ویژه. این راه نه با کپی برداری از نمونه کشور های دیگر صورت می گیرد و نه از طریق شعار پردازی و برپایه فورمول های از پیش تعیین شده. این راه در جریان مبارزه علیه استبداد دینی حاکم، از خلال مبارزات جاری مردم برای احقاق حقوق خود و به تناسب تغییر تناسب قوای موجود به نفع نیرو ها و طرفداران آزادی و دموکراسی، طرفداران تفکیک دین از دولت، و در یک کلام طرفداران جمهوری واقعی است که هموار می گردد.

دوم، خود انتخابات و جایگاه آن در یک نظام دموکراتیک، ونقشی که در تحقق حقوق شهروندی و در تأمین مشارکت همه آحاد جامعه در تعیین سرنوشت خود و جامعه می تواند ایفا کند، مطرح می باشد. از این لحاظ، انتخابات و برگزاری انتخابات آزاد و دموکراتیک، از جمله لوازم اصلی در هر نظام دموکراتیک است. مردم ما، ونیز جریان ها گوناگون اپوزیسیون، در جریان همین انتخابات های غیر آزاد و غیر دموکراتیک، و بویژه آخرین آن در 22 خرداد است که تجارب و درس های زیادی آموخته و می آموزند و... همین تجارب غنی و ارزشمند و استناد مداوم بدان ها هستند که بنای دموکراسی در ایران را تسهیل وامکان پذیر می سازند.

شنبه 6 تیر 1388

بیانیه سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان پیرامون وقایع اخیر

بیانیه سازمان حقوق بشر کردستان

محکومیت سرکوب و کشتار شهروندان و حمایت از اعتراضات و مطالبات مردم ایران

آن گونه که طی روزهای اخیر شاهد بوده ایم در پی اعلام نتایج دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در ایران و انتخاب مجدد محمود احمدی

نژاد به عنوان رئیس جمهور که بنا بر اظهار دیگر رقبای ایشان و نیز منابع آگاه و بیطرف، در نتیجهی تقلبات گسترده و سازماندهی شده صورت گرفته است موجی از اعتراضات مردمی سراسر کشور را فرا گرفته است.

این اعتراضات که بیشتر خود را در شکل تجمعات و تظاهراتهای خیابانی در چند شهر بزرگ ایران و به طور گسترده، متداوم و متمرکز در تهران نشان داده است با تأکید بر روشهای مدنی و استفاده از حق قانونی شهروندان در انجام راهپیماییهای خیابانی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز به آن اشاره شده است به صورتی کاملاً خودجوش و مسالمت آمیز از سوی شهروندان معترض صورت می‌پذیرد.

اما متأسفانه برخوردهای خشونت آمیز نیروهای انتظامی، گارد ضدشورش و به ویژه افراد موسوم به لباس شخصی با شرکت کنندگان در این گونه تجمعات خیابانی هیچ سنخیتی با ماهیت و نوع اعتراضات آنان که در دفاع از حق خویش و اکثراً بدون شعار و در سکوت برگزار می‌شود نداشته و هیچ توجیهی برای اعمال این همه خشونت و سرکوب به شکل ضرب و شتم مردم و حتی اقدام به تیراندازی به سوی آنان که تا کنون منجر به مجروح و کشته شدن شمار زیادی از هم‌میهنان بی‌گناه و بی‌دفاع شده است نمیتوان یافت. مگر آنکه انجام این‌گونه اقدامات سرکوب‌گرانه و اعمال چنین برخوردهای خشونت آمیزی با شهروندان و نیز دانشجویان معترض را در کنار بازداشت‌های گسترده فعالان سیاسی منتقد طی هفته‌ی اخیر در ادامه‌ی پروژه تقلب سازماندهی شده در انتخابات و یا به تعبیر برخی تحلیل‌گران سیاسی کودتای نرم علیه جمهوریت نظام و حرکت در مسیر دیکتاتوری و خفقان مطلق قلمداد نمود.

سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان ضمن آنکه دعوت به برگزاری و انجام تجمعات و راهپیماییهای مسالمت‌آمیز خیابانی را حق نامزدهای معترض و شهروندان ناراضی میداند و هر گونه برخورد خشونت آمیز از سوی نیروهای مسلح وابسته به حکومت در سرکوب آنان را محکوم می‌نماید از خواست ابطال این انتخابات و برگزاری یک انتخابات آزاد و دموکراتیک تحت نظارت ناظران بیطرف و بین‌المللی که مورد تأیید و تأکید فعالان و نهادهای داخلی و بین‌المللی سیاسی و حقوق بشری نیز می‌باشد حمایت می‌کند.

سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان همچنین با ابراز تأسف و تأثر شدید از جان باختن تعدادی از هم‌میهنان طی وقایع اخیر و نیز با ابراز نگرانی از وضعیت شهروندان عادی و فعالان سیاسی بازداشت شده

توسط نهادهای انتظامی، امنیتی و قضایی خواهان آن است تا مقامات مسئول در جمهوری اسلامی ایران ضمن پایان بخشیدن به هر گونه سرکوب و رفتار خشونت آمیز با معترضان با آزادی بدون قید و شرط بازداشت شدگان، فراهم نمودن امکانات لازم جهت مداوای مجروحان و دلجویی از خانواده جان باختگان و پرداخت غرامت به آنان از گسترش بیش از پیش خشونت و درگیری در جامعه جلوگیری نموده و با گردن نهادن به خواست عمومی مبنی بر ابطال انتخابات اخیر و برگزاری مجدد آن تحت شرایط اعلام شده موجبات آرامش جامعه و رضایت خاطر شهروندان را فراهم آورد.

سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان در پایان با اعلام این که مسئولیت هر گونه نقض حقوق بشر، ایجاد درگیری و خون ریزی را متوجه دستگاه حاکمه و نیروهای مسلح وابسته به آن می‌داند از شهروندان کُرد در ایران درخواست می‌کند تا آنان نیز به طرق مدنی و ممکن از قبیل مشارکت در اعتصاب عمومی روز سه‌شنبه در کردستان که از سوی گروه‌هایی از کنشگران کُرد اعلام شده همبستگی و حمایت خود را از هم‌میهنان‌شان در شهرهای مختلف ایران اعلام نموده و هم‌صدا با مردم ایران علیه نقض فاحش حقوق بشر، بازداشت‌ها، توقیف روزنامه‌ها، فیلترینگ سایت‌ها و کشتارهای اخیر که چند شهروند کُرد نیز از جمله قربانیان آن بوده‌اند اعتراض کنند.

سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان

31 خرداد 1388 برابر با 21-06-2009

۲۶ ژوئن روز همبستگی با کارگران ایران

میلیون ها کارگر به سرکوب مردم در ایران معترضند

آدینه ۵ تیر ۱۳۸۸ - ۲۶ ژوئن ۲۰۰۹

• همزمان با روز همبستگی با کارگران ایران، رهبران چهار سندیکای بزرگ جهانی به نمایندگی از ۱۷۰ میلیون کارگر در سراسر جهان، ضمن

نامه ای به علی خامنه ای به سرکوب مردم اعتراض کرده و خواهان تامین آزادی های اساسی در ایران شده اند ...

نمایندگان چهار تشکل بزرگ بین المللی کارگری، به مناسبت روز ۲۶ ژوئن، روز همبستگی با کارگران ایران، نامه ای به آیت الله خامنه ای رهبر حکومت اسلامی ایران نوشته و نسبت به سرکوب مبارزات مردم اعتراض کرده اند. در همین حال سندیکاها و تشکل های کارگری مستقل در ایران نیز با انتشار نامه ی مشترکی از سندیکاهای جهانی به خاطر اختصاص روز حمایت از کارگران ایرانی قدردانی کرده اند:

۲۴ جون ۲۰۰۹

روز اقدام همبستگی جهانی با کارگران ایران
عالیجناب،

مطلب پیش رو به نمایندگی از ۱۷۰ میلیون کارگر برای ابراز همبستگی با بسیاری از کارگران ایران که به خاطر محترم شمردن حقوق مسلم دمکراتیکشان به تظاهراتهای خیابانی پیوسته اند به رشته تحریر در می آید. مردم ایران باید از تمامی حقوق انسانی اعم از آزادی تشکل و تجمع برخوردار گردند.

سرکوب شدید تظاهرات های مسالمت آمیز و ارزش قائل نشدن به شأن و مقام انسانی وحشت انگیز است و استفاده نامتعادل و نابجای خشونت ده ها کشته و صدها زخمی بر جای گذاشته است. تشکلات کارگری در سرتاسر جهان با شاهد بودن بر اینکه کارگران و شهروندان تا چه حد در تظاهرات های کارگری مورد حمله و بازداشت قرار گرفته اند مأنوس گشته اند. مورد آخر تلاش برای برپایی راهپیمائی مسالمت آمیز اول ماه می در پارک لاله تهران بود. بسیاری از تظاهرات ها در آستانهی انتخابات با سرکوب خشونت آمیز و دستگیری صدها نفر همراه بوده است.

واکنش مقامات دولتی به بیان خواسته های مشروع مردم بیرحمانه است. گزارش ها حاکی از آنست که مقامات دولتی در چند روز گذشته به مساجد در ایران دستور داده اند تا به هیچیک از قربانیان تظاهرات ها هیچگونه یاری رسانی صورت نپذیرد. این انعکاسی است از عدم وجود ارزش و احترام بنیادین برای مردم خودتان.

چند هفته قبل از رأی گیری برای انتخابات ریاست جمهوری، آی.تی.یو. سی (کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری)، آی.آی. (سازمان آموزش جهانی)، آی.تی.اف (کنفدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل)، آی.یو.اف (اتحادیه بین المللی خدمات و صنایع غذایی) تشکیل ائتلافی به نام "دادخواهی برای کارگران ایران" را اعلام کرده

و تمامی اعضایمان را فرا خواندیم تا با توجه به ادامهی سرکوب کارگران در ایران در روز ۲۶ جون یعنی روز اقدام جهانی همبستگی شرکت کنند. خاموش سازی بیرحمانهی مراسم در آستانهی انتخابات برای ما قابل تصور نبود.

سرکوب سبعانهی مردم دولت فعلی را بی اعتبار می سازد و کارگران و شهروندان نهادهای خودتان در مواردی مربوط به قانون شکنی هائی در ارتباط با انتخابات و مهمتر از آن به خاطر ممانعت محض در برابر حقوق بنیادی انسانی نظیر آزادی بیان، آزادی تجمع و تشکل نارضایتی خود را از دولتی که شما از آن حمایت می کنید به نمایش می گذارند. این محدودیت ها مردم ایران را از برآوردن فریادشان باز می دارد. در دوران بحران عمیق اقتصادی حاضر، فشار بر کارگران و تمامی مردم ایران که متحمل مشقات شدید اقتصادی می باشند بسیار طاقت فرسا شده است. کارگرانی که به عناوین گوناگون تلاش کرده اند تا صدای محرومیت خود را در مورد دستمزدها، پائین بودن شرم آور دستمزدها، قراردادهای موقت، بیمه های بیکاری، امنیت اجتماعی و شرایط اسفناک کاری برآورند، هر بار با سرکوب رو در رو شده اند. بسیاری از فعالین اتحادیه ها از جمله: منصور اسانلو، ابراهیم مددی، فرزاد کمانگر و شرکت کنندگان در تجمع اول ماه امسال، به سبب تلاش هایشان در زندان ها بسر می برند.

کسانی که در خیابان های تهران و شهرهای دیگر دست به تظاهرات می زنند دیگر حاضر به پذیرش چنین سرکوبی نمی باشند. مردان و زنان گارگر از هر گوشه و کنار جهان و از تشکلاتشان در اتحادیه های جهانی، در حمایت از مبارزات برادران و خواهران ایرانی شان، فریادهایشان را به فریاد های آنها در حمایت از مبارزاتشان برای پایه ای ترین حقوق بشر و کارگران می افزایند. ما مصرانه شما را بر آن می داریم تا در جهت پایان بخشیدن فوری بر برخورد خشونت آمیز علیه تظاهرات مسالمت آمیز، اقدام های لازم و ضروری را بعمل آورده و کسانی را که مسئولیت خشونت و کشتن مردم را بر عهده دارند به پای میز عدالت بکشانید.

آغاز دمکراسی و حقوق بشری که به صورت جهانی برسمیت شناخته می شود برای مردم ایران امری مورد نیاز و ضروری بوده و پیش شرطی است برای به اجرا گذاشتن راهی متصور برای همه کشورها، برای یافتن راه حل هائی برای بحرانهای سیاسی و اقتصادی فعلی در ایران.

اهداف اتحادیه کارگری بین المللی روشن و مشخص و به قوت خود باقی اند.

ما خواهان:

۱- حقوق کامل دمکراتیک برای مردم ایران شامل : آزادی تشکل و تجمع

۲_ توقف هر گونه سرکوب خشونت آمیز

۳_ آزادی تمامی فعالین اتحادیه ای

۴_ به رسمیت شناختن تمامی تشکلات مستقل کارگری در ایران

۵_ احترام گذاشتن به حقوق حقه کارگران و قبول تمامی کنوانسیون های بنیادی آی.ال.او ، مشخصا در زمینه آزادی تشکل و قرارداد دسته جمعی کار

۶_ توقف تمامی سرکوب های ضداتحادیه ای و

۷_ بکارگیری مجدد کارگران اخراجی که ناعادلانه از کار بیکار شده اند.

وضعیت کارگران در ایران همچنان مرکز توجهی برای اتحادیه های جهانی است و ائتلاف ما؛ "دادخواهی برای کارگران در ایران" از نزدیک به دیده بانی وضعیت ایران ادامه خواهد داد.

ارادتمند شما

گای رایدر

آی.تی. یو. سی (کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری)

دیوید کاک رافت

آی.تی.اف (کنفدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل)

فرد و ن لوون

ای.آی (سازمان آموزش جهانی)

ران ازولد

آی.یو.اف (اتحادیه بین المللی خدمات و صنایع غذایی)

پیام همبستگی کارگران ایران با اقدام جهانی اتحادیه های کارگری (۲۶ ژوئن)

چهار اتحادیه بزرگ بین المللی (ITUC - ITF - IUF - EI) روز ۲۶ ژوئن - پنجم تیرماه را به عنوان روز حمایت جهانی از حقوق پایه ای کارگران در ایران و مبارزات آنان اعلام کرده اند و قرار است در این روز اعضای این اتحادیه ها در سراسر جهان اقدام به حمایت عملی از مبارزات کارگران در ایران بنمایند .

این همبستگی جهانی با کارگران در ایران یک اقدام تاریخی و بزرگ در مبارزه طبقه کارگر جهانی برای دستیابی به حقوق انسانی کارگران در ایران و سراسر جهان است و بی تردید نقش تاریخی در پیشبرد مبارزات کارگران ایران ایفا خواهد کرد و از سوی دیگر اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر را عمق و دامنه بیشتری خواهد بخشید . ما امضا کنندگان این بیانیه خود را دوشادوش و همراه این حرکت متحدانه جهانی می دانیم و از این طریق ضمن قدردانی عمیق از

سازماندهی چنین اقدامی از سوی EI - IUF - ITF - ITUC دست
سازماندهندگان این حرکت متحدانه جهانی را به گرمی می فشاریم و
درود های گرم و بی پایان خود را نثار تمامی کارگران جهان و یکایک
اعضای این اتحادیه ها می کنیم .
زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر
چهارم تیرماه ۱۳۸۸

- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
- اتحادیه آزاد کارگران ایران
- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری
- انجمن صنفی برق و فلزکار کرمانشاه
- جمعی از کارگران نساجی خاмене
- کارگران کارخانه پرریس سنندج
- کارگران کارخانه بافندگی شین بافت سنندج
- کارگران کارخانجات شاهو
- کارگران نساجی کردستان
- کارگران فرش غرب بافت
- کارگران آجر شیل
- کارگران شیرپاک آرا
- کارگران گونی بافی سما
- کارگران آرد فجر
- کارگران نیرو رخش
- کارگران بخش خدماتی بیمارستان توحید سنندج
- جمعی از بازنشستگان شهرستان سنندج
- کارگران شرکت فرش غرب کرمانشاه
- جمعی از کارگران کارخانه صنایع فلزی شماره ۲
- جمعی از کارگران لاستیک البرز
- جمعی از کارگران شهرستان مریوان
- جمعی از کارگران و فعالین شهر کامیاران
- جمعی از کارگران و فعالین شهر مشهد
- کارگران شرکت کارگلاس تهران
- کارگران یراق آلات قم